

[Aksel Larsen.]

socialdemokratiske Ændringsforslag under Nr. 2 bliver forkastet, vil vi anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslag Nr. 6, som er stillet af vor Gruppe. Hvis Ændringsforslaget under Nr. 2, der ogsaa omfatter Skatte- og Opholdsbestemmelserne, bliver forkastet, siger man jo dermed, at man mener, at Folk, der ikke har Raad til at betale deres Skat rettidigt, skal straffes med Fortabelse af kommunal Valgret, og saa maa man i det mindste retfærdigvis sige, at saa maa ogsaa de, der af ond Vilje bedrager Samfundet for Skat, miste deres kommunale Valgret. Det er allerede sagt under denne Debat, at med Hensyn til en Debat, der førtes i et tidligere Møde i Dag, vil man anbefale, at Forslaget forkastes. Den Debat, der førtes i et tidligere Møde i Dag, drejede sig om Fængselsstraf for Skattesnydere. Det drejer vort Ændringsforslag sig naturnødvendigt ikke om; det har Relation til den nugældende kommunale Valglovs Bestemmelse om, at man mister Valgretten, hvis man ikke er i Stand til at betale sin Skat rettidigt, og derfor siger det, at Folk, som har indgivet bevidst urigtig Selvangivelse af Indtægt eller Formue, skal miste deres Valgret. Den paagældende Paragraf i Loven om kommunale Valg, § 1, bestemmer jo, hvem der har Valgret, og tilføjer saa, at „kommunal Valgret tilkommer dog ikke dem, som . . . og derefter følger en Række Betingelser under a), b) og c). Vi mener, at der bør tilføjes et Litra d), hvor det altsaa siges, at kommunal Valgret tilkommer dog ikke dem, som „inden for et Tidsrum af 2 Aar forud for Valget har maattet udrede Bøde eller Efterbetaling af Skat paa Grund af bevidst urigtig Selvangivelse af Indtægt eller Formue“. Jeg tror absolut ikke, at man derved kommer til at gøre Uret mod nogen. Naar en Mand har maattet betale Bøde eller præstere Efterbetaling, fordi han har indgivet bevidst urigtig Selvangivelse, er hans Skyld altsaa erkendt og bevist, og saa er det ikke mere end rimeligt, at han mister sin kommunale Valgret. Jeg anbefaler derfor dette Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Ændringsforslaget under Nr. 8, som er tiltraadt af hele Udvalget, anbefaler vi naturligvis til Vedtagelse.

Maa jeg tilføje en enkelt vemodig Bemærkning. Det er mig ubegribeligt, at Det radikale Venstre og Det konservative Folkeparti, hvis ærlige Vilje til at medvirke til, at Valgretsaldere sættes ned, jeg jo ikke kan have Grund til at tvivle om, efter hvad der er sagt her i Salen og i Udvalget, i denne

Situation som et Par smaa Kaniner har ladet sig hypnotisere af den mægtige Pythonslange Venstre. Jeg tror, at de Herrers Frygt var ubegrundet, og jeg tror i øvrigt, at hvis den var begrundet, maatte det blive Venstre, der havde Ansvaret for den Situation, der saa kunde opstaa. Jeg tror, at det havde været ikke alene rimeligt og retfærdigt over for Landets Ungdom, men gavnligt for dansk Demokrati og stimulerende, hvad angaar Folkets Respekt for Rigsdagen, om man her havde ladet det store Folketingsflertal, der er i denne Sag, komme til Udtryk i en Afstemning om Valgretsaldere ved de kommunale Valg. Jeg forstaaer nu, at de to Partier ikke vil gøre det. Jeg tror, de handler yderst uklogt, ikke alene af Hensyn til de to Partier selv og deres videre Trivsel — det kan jeg naturligvis tage mig let — men af Hensyn til hele den politiske Udvikling her i Landet.

Jørgen Jørgensen: Ved Sagens første Behandling her i Tinget gjorde jeg Rede for mit og mit Partis principielle Synspunkt med Hensyn til Valgretsaldere. Vi mener, at 25 Aar Valgretsaldere er for høj, og efter de Oplysninger, som Udvalget har faaet, som nu foreligger fra andre Lande, og hvor det viser sig, at Valgretsaldere i Sverige, Norge, Finland, England, Frankrig, Schweiz, i alle de Lande, som vi ellers paa andre Omraader sammenligner os med, at Valgretsaldere der er paa 21 Aar og paa 20 Aar et enkelt Sted, saa har det yderligere bestyrket mig i den Opfattelse, at en Valgretsaldere paa 25 Aar i Danmark vil det ikke i det lange Løb være rigtigt at opretholde.

Derfor udtalte jeg ved første Behandling, at jeg er Tilhænger af en lavere Valgretsaldere end den, vi har nu. Men under Drøftelserne her fremgik det, at Regeringen stod paa det Standpunkt, at den vilde fastholde den nuværende Valgretsaldere ved det kommende Valg og derefter, indtil Forfatningskommissionen havde afsluttet sit Arbejde, afvente, hvad Valgretsaldere fremtidig skulde være til Kommunen, fordi man fastholdt det Synspunkt, at der burde være samme Valgretsaldere til Kommunen som til Rigsdagen, et Synspunkt, som naturligvis ikke uden videre kan afvises. Da Regeringen tog den Stilling, saa foreslog jeg allerede ved første Behandling, at man for at faa en Klaring af Spørgsmaalet lod Sagen gaa til Folkeafstemning. Jeg mener fremdeles, det var nyttigt at faa det Spørgsmaal helt klaret, og jeg kan ikke se, at det ikke netop skulde være et Spørgsmaal, som det vilde være naturligt at faa en Vælgerafgørelse paa gennem en Folke-